

Publicació
Mensual

LA VILA

Subscripció anual
3 ptes.

Redacció i Administració: Carrer Francesc Macià, 32

Condició econòmica de Rússia

Tot aquell que ha viatjat, sap molt bé que en arribar a un país, de seguida hom coneix i beslluma l'estat econòmic del mateix. La netedat dels carrers, la polidesa de les seves places, la formosor dels seus parcs, la bellesa dels seus edificis, l'abillament dels seus habitants, la manera com vesteixen i com calcen, l'estat dels monuments, les institucions de cultura que posseeixen, de seguida parlen al foraster que visita un poble estrany, i li diuen no solament els graus de cultura i de instrucció que té; sinó també la prosperitat material i econòmica del mateix. En general tots els que visiten Rússia, amb l'ànim de conèixer la veritat, i que hi van despullats de tota mena de prejudicis, retornen d'aquell estat amb una pregonera impressió de tristesa, i palesen el més frapant dels desenganys de que han sigut víctimes. No cal fer cap cas d'aquells que hi van amb l'ànim de trobar-hi i de veure hi lo que ells hi volen veure, perquè l'apassionament falseja el punt de mira de les coses, sobretot quan l'observador superficial va a un país on hom només ensenya lo que li dóna la gana. Pocs dies lliscats en una ciutat de Rússia, diuen els turistes que la visiten, malgrat siguin les ciutats de Moscou i de Leningrad, són prous per donar un bon coneixement de la pobresa que respiren, davant la deixadesa dels carrers, deserts i bruts, i davant la pobresa del vestit dels habitants de les mateixes.

L'espanyol Eloy Montero, en un llibre que publicà, després d'un viatge que féu al país dels Soviets, en parlar de la condició econòmica del poble rus narra varis casos de ciutadans russos que, malgrat la seva condició social fos distingida, era ben miserable la seva condició econòmica. Una de les guies intèrprets, que foren posades al servei dels turistes, en haver terminat de dinar en un hotel, esperà que tots els estrangers sortissin, i en creure que ja ningú la veia, recollí els trossets de pa blanc que havien quedat damunt la taula, se'ls posà a la butxaca i els repartí entre els xòfers que menaven els automòbils dels visitants, i se'ls menjaren talment com si fossin afamats. En una de les places de Moscou un guàrdia dels encarregats de dirigir la circulació, en veure una punta de cigar a terra, la cullí amb afany i se la posà a la butxaca. A Moscou hi veié moltes dones vestides d'home, que treballaven en les obres de la ciutat, vigilades per policies roigs. Un oficial aviador, en una visita que féu a Varsòvia, prengué un plàtan el migparit i se'l menjà amb la pela i tot. Així podríem anar contant casos que palesen amb escreix la bona condició econòmica d'aquell paradís soviètic. Puc assegurar baix la meua paraula d'honor, escriu Montero, que no vaig veure riure en tota la Rússia, fora dels nens; i un poble que no riu, no pot ésser gran ni feliç.

Pierre Dominique i Herlander Ribeiro, simpatitzants moltes vegades dels Soviets i que solen expressar uns juís molt benèvols amb ells, malgrat sigui contra la seva voluntat, reconeixen la trista situació econòmica del poble rus, dient que a Rússia hi abunden els homes, pobres i miserables, i que davant de les portes de les fàbriques hom hi sol veure centenars d'homes, mal vestits, de barba crescuda i deixada, de mirar tristoi amb senyals d'insomni, a conseqüència de l'abús de l'aiguardent. El mateix Ribeiro diu haver fet una enquesta entre els obrers de més baixa condició, per tal que li diguessin el seu parer sobre la situació econòmica en que es trobaven i molts que tingueren la valentia de dir son pensament, confessaren que a Rússia hom hi pateix molta fam, reconeixent molts d'ells que alguns principis del marxisme han fracassat per complert i que els Soviets els van deixant poc a poc. A Rússia hom hi ha establert el treball a preu fet i el treball per peces, amb una escala graduada de salaris, perquè han vist que la manca d'estímul del treball acarrerava la mort de la producció, així agrícola com industrial.

A Rússia, amb l'afany d'implantar un règim d'igualtat i d'aquesta manera millorar la situació econòmica de l'obrer rus fins a l'extrem de donar-li un paradís a la terra, derriu'en una burgesia imperant, tirànica i opressora; però ha sigut amb la implantació d'una nova burgesia oficial, més opressora i més tirànica que abans i amb una condició econòmica més miserable de l'obrer rus d'ara que el d'abans. Per a un viatge semblant no cal pendre tantes aiforges!

PLINIUS